

ka. Amund Spangen: Bebyggelsen på Grindflekken i Øvre Rendal. Jochen Komber: Eidsmoen, industrifelt eller kulturopplevelse. Ragnhild Bleken Rusten: Tekstiler ved musea i Nord-Østerdalen, litt om registrering og behandling. Arne Dag Østigaard: Da Storofsen herja i Nord-Østerdalen. Hvamstad: Dølakulturen i Indre Troms. kan den fremdeles spores tilbake til utgangspunktet? Kr 80,-.

Minneord

Av Per Hvamstad

I 1989 har museums- og kulturvernarbeidet i Nord-Østerdalen mistet flere av sine gode medarbeidere og støttespillere. Vi vil gjerne få nevne noen spesielt, samtidig som vi takker *alle* som har gått bort for hjelp og støtte.

Terje Breen til minne

Til tross for sin unge alder var Terje Breen aktiv støttespiller for museums- og kulturvernarbeidet i Folldalen, både som styremedlem av Folldal Bygdetun og håndverker i kommunen. Han var aktivt med og interessert i å få løst oppgavene, både i Streitlien Uppigard og de nye store verneoppgavene ved Folldal Verk. Han hadde en egen evne til å spre interesse rundt seg og var full av entusiasme for arbeidet og sto aldri fast. Derfor ble hans bortgang ekstra hard.

Harald Sundberg til minne

Med Harald Sundbergs bortgang har museums- og kulturvernarbeidet i Nord-Østerdalen og spesielt Øversjødalen, mistet en av sine varmeste og oppriktigste talsmenn. Harald Sundberg forsto verdien av å ha kjennskap til historia, og han var av den typen som virket i stillhet, men med hellig overbevisning.

Vi visste at han var dårlig, men likevel kom hans bortgang som en overraskelse på oss. Vi ville så gjerne at han skulle fortsette å virke sammen med oss. Men han hadd mer enn andre utført et stort arbeid, mye av sin kunnskap har han ført videre. På de fleste områder gjorde han en innsats, spesielt kan nevnes registrering av spor etter menneskelig virksomhet i utmarka, jernblestring sto hans hjerte svært nær, det samme gjorde gamle bilder. Og han visste det meste om dem, også

med lydbandopptaker var han aktiv.

Jeg hadde gleden av å være med Harald Sundberg på mange utflukter. Ikke mange nok, men tida strakk ikke til. Spesielt husker jeg to fine opplevelser. Båttur på Hola fra Ellefsplass til Langsjøen, et fantastisk område der natur og kultur spiller sammen. En museums- tur til Sverige ble også minnerik, der fikk vi se brenning av myrjarn, og jeg veit at Harald Sundberg hadde en stor opplevelse da han fikk holde en klump med varmt myrjarn i handa. Slik hans sambygdinger i Øversjødalen hadde gjort tidligere, og som han i rikt monn har påvist.

Det var bare lite han ble påskjønnnet for sin innsats. Vi føler oss påskjønnnet fordi vi fikk motta gaver i forbindelse med hans begravelse. Men på den måten vil vi sammen med alle hans venner, føre noe av arbeidet og oppgavene hans videre.

Vi takker for et rikt samarbeid.

Joseph Bakken til minne

Med Joseph Bakken i Tufsingdalen mistet vi en av våre beste informanter. Joseph var glad i å fortelle og han hadde en rik tradisjon å øse av. Han hadde mye kunnskap både fra foreldre og besteforeldre. Ikke minst hadde han mye å fortelle fra fiske i Femund. Han etterlot seg også en interessant fotoskatt.

Fotografiapparatet fikk han seg tidlig i ungdommen og det var mange fine motiver han på den måten sikret for ettertida. Negativene overlot han til Musea i Nord-østerdalen å bevare og han rakk å notere ned opplysninger om de fleste. Sammen med Petra, kona si, hadde han god personkunnskap og kunne virkelig finne fram til navn.

Jon T. Ryfetten til minne

Jon T. Ryfetten var en ildsjel og aktiv på mange felt, også museums- og kulturvernarbeidet fengslet hans interesse. Han var godt festet i lokal tradisjon og miljø,

og forsto verdien av å gjøre dette kjent og dermed kjært og føre det videre for kommende generasjoner.

Han var aksjonsorientert og ville ha ting gjort. Mye ble også gjort, spesielt vil jeg nevne: Kvennhuset i Kvita ved Borkhus. Her var han pådriver sammen med gode medhjelpere, det samme gjaldt saga i Mel-lombekken som han interesserte seg svært for. Han hadde også en egen evne til å spore opp gamle papirer og bilder, og såg det som viktig å få dette gjort tilgjengelig for andre interesserte.

I de seinere år var han aktiv med i styret for Follidal Bygdetun. Han var ikke bare aktiv innen bygda, vi på Museumssentret på Tynset hadde mange besøk og mye glede av hans arbeid.

Hans motto var: Den ene benka er den andre verd. Han levde etter dette. Sommeren sto for døra da han brått døde. Mange planer var lagt for ting som skulle gjøres. Jon hadde mange ideer og forslag. Han hadde fremdeles mye ugjort. Vi vil få takke for den innsatsen han gjorde, i fellesskap må vi drive dette arbeidet videre framover.

Morten Oftan til minne

Morten Oftens bortgang kom brått og uventet på alle, og han etterlot seg et stort tomrom. På Ramsmoen, der Musea i Nord-Østerdalen har kontor, ble det brått tomt og ensomt. Morten Oftan var tidligere eier, da Tynset kommune kjøpte bebyggelsen, flyttet han opp i andre etasje. På den måten fikk vi nær kontakt.

Han fulgte interessert med i det arbeidet som ble gjort, han likte det og likte å omgås mennesker. Det var trygt å ha han i nærheten, han passet på, kom med gode og oppmuntrende råd. Han var ikke redd for å komme med en positiv kommentar. Vinteren blir tom og annerledes uten Morten og Sofie, og alle på Rams- moen vil takke for hjelp og støtte.